

Η ηθική εξουσία δημοσίευσης και η ανάλωσή της. Περιεχόμενο της εκδοτικής σύμβασης. Δικαιοπρακτικός αυτοκαθορισμός των συμβαλλομένων. Διαρκής και προσωπικός χαρακτήρας αυτής. Παρεπόμενες υποχρεώσεις εκδότη προς διαφήμιση, παροχή πληροφοριών σχετικά με την πορεία της έκδοσης, λογοδοσία, φροντίδα για την επιμελημένη και καλαίσθητη εμφάνιση των αντιγράφων του έργου. Λύεται με καταγγελία. Συγγενικό δικαίωμα των παραγωγών φωνογραφημάτων. Αξίωση πληροφόρησης. Αξίωση αποζημίωσης. Όταν η συμφωνηθείσα ή η συνήθης αμοιβή είναι αναλογική (ποσοστιαία), τότε το ποσοστό και η βάση υπολογισμού αυτού (ποσοστού) αποτελούν τους δύο παράγοντες που συγκαθορίζουν την αιτούμενη αμοιβή ή αποζημίωση και, ως εκ τούτου, αμφότεροι πρέπει να προκύπτουν από το συνολικό ιστορικό του δικογράφου.

Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών 318/2020

Πρόεδρος: Πρόεδρος Πρωτοδικών

Εισηγητής: Πρόεδρος Πρωτοδικών

Δικηγόροι:

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗΝ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

1. Η προβλεπόμενη στην διάταξη του άρθρου 4 § 1 περ. α' ν. 2121/1993 ηθική εξουσία δημοσίευσης περιλαμβάνει κάθε ενέργεια με την οποία το έργο γίνεται προσιτό στο κοινό με την συναίνεση του δημιουργού (βλ. Κοτσίρη-Σταματούδη, Ερμ. ν. 2121/1993, α. 4, 32/Μ.Δ. Παπαδοπούλου). Ουσιαστικά οι τρόποι δημοσίευσης ενός έργου ταυτίζονται με τις αντίστοιχες περιουσιακές εξουσίες, οι οποίες εμπεριέχουν ως στόχο να καταστήσουν το έργο προσιτό στο κοινό (βλ. Μ.Δ. Παπαδοπούλου, Η άσκηση του ηθικού δικαιώματος στο δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας, διδ. διατριβή, 2005, σελ. 297· η διδακτορική διατριβή είναι προσβάσιμη στην ιστοσελίδα του Εθνικού Αρχείου Διδακτορικών Διατριβών <http://www.didaktorika.gr/eadd/>). Ένα τραγούδι δημοσιεύεται π.χ. με την αναπαραγωγή και διανομή υλικών φορέων στο κοινό, με την ανάρτησή του στο διαδίκτυο, με την ραδιοτηλεοπτική μετάδοσή του (βλ. Ο. Γαρουφαλιά, Προσβολή ηθικού δικαιώματος & δικαιώματος προσωπικότητας στο ψηφιακό περιβάλλον, 2009, σελ. 130 επ., 133), με τον συγχρονισμό του με εικόνα (ενσωμάτωση ως μουσική επένδυση σε κινηματογραφική ταινία βλ. ΕφΑθ 5162/2011 ΕλλΔνη 2013.472). Εάν το έργο έχει ήδη νομίμως δημοσιευθεί, η εξουσία του δημιουργού αναλώνεται, αλλά μόνο ως προς τον συγκεκριμένο κάθε φορά τρόπο, ο οποίος δεν αποδυναμώνει την περαιτέρω ενάσκηση της εξουσίας για λοιπούς, νέους, διαφορετικούς τρόπους δημοσίευσης (βλ. Μ.Δ. Παπαδοπούλου, ό.π., σελ. 294). Έτσι, ο

δημιουργός διατηρεί το ηθικό του δικαίωμα να αποφασίζει εκ νέου για άλλους, διαφορετικούς τρόπους δημοσίευσης του ίδιου έργου στο κοινό (βλ. Ο. Γαρουφαλιά, ό.π., σελ. 130, Δ. Κλαβανίδου, Η δημοσίευση του έργου και η πατρότητα του δημιουργού, Αρμεν 2010.3, ιδίως σελ. 9). Η επανάληψη της δημοσίευσης ενός έργου με τον ίδιο τρόπο συνιστά προσβολή μόνο του περιουσιακού δικαιώματος (βλ. ΠολΠρΑθ 3829/2017, αδημ., σκέψη 13, ΠολΠρΑθ 1669/2003 ΔίΜΕΕ 2004.93 με σύμφωνο σημείωμα Ε. Παναγιωτίδου, Ο. Γαρουφαλιά, Τα εικαστικά έργα & η νομική τους προστασία, 2002, σελ. 105, Χ. Τσίγκου, Πνευματική ιδιοκτησία – Λημματογραφημένη ερμηνεία, στο λήμμα «Δημοσίευση», σελ. 110 αρ. 4, Γ. Κουμάντο, Πνευματική ιδιοκτησία, 2002, 8η έκδ., σελ. 255, Μ.Δ. Παπαδοπούλου, ό.π., σελ. 294, Α. Μάνθο, Πνευματική Ιδιοκτησία, 2015, σελ. 172 – 173).

2. Η εκδοτική σύμβαση συνιστά στην συνήθη μορφή της γνήσια αποκλειστική σύμβαση εκμετάλλευσης του άρθρου 13 § 1 ν. 2121/1993, με την οποία ο μεν δημιουργός μεταβιβάζει έναντι αμοιβής στον αντισυμβαλλόμενο του εκδότη τις εξουσίες αναπαραγωγής (άρθρο 3 § 1 περ. α' Ν. 2121/1993) και διανομής στο κοινό (άρθρο 3 § 1 περ. δ' Ν. 2121/1993) των αντιτύπων ή αντιγράφων του έργου, όπου αυτό (έργο) έχει ενσωματωθεί, ο δε τελευταίος αναλαμβάνει την ενοχική υποχρέωση της «έκδοσης» του έργου, ήτοι της αναπαραγωγής και διανομής του στο κοινό, καθώς και της καταβολής στον δημιουργό της νόμιμης ή συμφωνηθείσας αμοιβής (βλ. Α. Δεσποτίδου, Φύση και λειτουργία της εκδοτικής σύμβασης, 2003, σελ. 5-6, 23-24, 46, 78-79, 134-135, 232 επ., 327 επ., Χ. Τσίγκου, Πνευματική ιδιοκτησία - Λημματογραφημένη ερμηνεία, 2008, στο λήμμα «Εκδοτική σύμβαση», σελ. 168-169· πρόκειται για δημιουργική παράγωγη κτήση απόλυτου και αποκλειστικού δικαιώματος, βλ. Α. Δεσποτίδου, ό.π., σελ. 26 επ., 81 επ., 236 – 237, 241 επ.). Η διανομή στο κοινό ολοκληρώνει την «έκδοση» και διακρίνει αυτήν από την «αμιγή σύμβαση αναπαραγωγής» (βλ. Γ. Κουμάντο, ό.π., σελ. 336, Α. Δεσποτίδου, ό.π., σελ. 332 επ., 357, Χ. Τσίγκου, ό.π., σελ. 168). Η εκδοτική σύμβαση είναι *sui generis* αμφοτεροβαρής και διαρκής σύμβαση (βλ. ΕφΑθ 8138/2000 ΔΕΕ 2001.60, Γ. Κουμάντο, ό.π., σελ. 339-340, Α. Δεσποτίδου, ό.π., σελ. 136 επ., 210 επ., Χ. Τσίγκου, ό.π. σελ. 168), η οποία ρυθμίζεται αποσπασματικά στο Ν. 2121/1993 και ιδίως από τα άρθρα 12 – 17 του λεγόμενου «γενικού μέρους» (Κεφάλαιο Τρίτο) και τα άρθρα 32 και 39 του «ειδικού μέρους» του συμβατικού δικαίου (Κεφάλαιο Έκτο) του ν. 2121/1993, που εκφράζουν την αρχή της προστασίας του πνευματικού δημιουργού ως ασθενέστερου μέρους της σύμβασης εκμετάλλευσης, όπως, μεταξύ άλλων, από την αρχή τήρησης του έγγραφου

τύπου, την υποχρέωση δημοσίευσης του έργου σε εύλογο χρόνο και τον υποχρεωτικό καθορισμό ποσοστιαίας αμοιβής. Πάντως, δεν παραμερίζεται ο δικαιοπρακτικός αυτοκαθορισμός των συμβαλλομένων (άρθρο 361 ΑΚ), ούτε συνάγεται γενικός ερμηνευτικός κανόνας με περιεχόμενο «εν αμφιβολία υπέρ του δημιουργού». Ο νομοθέτης οριοθέτησε επαρκώς το προστατευτικό πεδίο του ν. 2121/1993, μην επιτρέποντας περαιτέρω επεμβάσεις σε βάρος της συμβατικής ελευθερίας των μερών (βλ. Α. Δεσποτίδου, *ό.π.*, σελ. 47 επ., 127 επ., 215). Συμπληρωματικώς εφαρμόζονται οι γενικές διατάξεις του ενοχικού δικαίου, ιδίως αυτές που αναφέρονται στις αμφοτεροβαρείς συμβάσεις, καθώς και οι αρχές που διέπουν όλες τις διαρκείς συμβάσεις (π.χ. η έκτακτη καταγγελία για σπουδαίο λόγο). Παράλληλα, δεν αποκλείεται η αναλογική εφαρμογή ορισμένων διατάξεων που ρυθμίζουν επώνυμες ενοχικές συμβάσεις (βλ. Α. Δεσποτίδου, *ό.π.*, σελ. 127 επ., 214 επ.). Ο διαρκής, αλλά και ο «προσωπικός», χαρακτήρας της εκδοτικής σύμβασης (βλ. ΕφΑθ 8138/2000 *ό.π.*· ως προς τον αυστηρά προσωπικό χαρακτήρα βλ. Α. Δεσποτίδου, *ό.π.*, σελ. 146 επ., ιδίως σελ. 148, όπου ορθά επισημαίνεται ότι «παραδίδοντας το έργο του προς έκδοση ο δημιουργός, εκτός από τα οικονομικά του συμφέροντα, διακινδυνεύει ιδίως την πνευματική και καλλιτεχνική του υπόσταση»), έχει ως συνέπεια την με βάση την αρχή της καλόπιστης εκπλήρωσης των ενοχών (άρθρο 288 ΑΚ) θεμελίωση ποικίλων παρεπόμενων υποχρεώσεων των συμβαλλομένων (βλ. Γ. Κουμάντο, *ό.π.*, σελ. 339, Α. Δεσποτίδου, *ό.π.*, σελ. 141 – 142, 158 – 159, 284 επ., 412 επ., 438 επ., Χ. Τσίγκου, *ό.π.*, σελ. 169). Τέτοιες είναι οι υποχρεώσεις σύμπραξης και συνεργασίας για την επίτευξη του κοινού συμβατικού σκοπού, αμοιβαίας ανοχής σε ήσσονος σημασίας καθυστερήσεις και προβλήματα, σεβασμού και προστασίας των εύλογων συμφερόντων του αντισυμβαλλομένου (βλ. Α. Δεσποτίδου, *ό.π.*, σελ. 142). Ειδικά ο εκδότης υποχρεούται, μεταξύ άλλων, να διαφημίζει το έργο, προκειμένου να επιτευχθεί η ευρύτερη δυνατή κυκλοφορία του, με την αποστολή δωρεάν αντιγράφων στους κριτικούς, στον ημερήσιο και περιοδικό γενικό ή ειδικό τύπο, στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, την προβολή με διαφημιστικές καταχωρίσεις, την διοργάνωση εκδηλώσεων παρουσίασης και προώθησης του έργου κ.α. Βέβαια, η έκταση και η ένταση της διαφήμισης επαφίεται στην κρίση του εκδότη, ο οποίος υποχρεούται να διαθέσει τα κεφάλαια που συνήθως δαπανώνται για την συγκεκριμένη κατηγορία έργων από τις ομοειδείς επιχειρήσεις του κλάδου, χωρίς να υποχρεούται σε υπερβολικές σε σχέση με το αντικείμενο της εκδοτικής σύμβασης ενέργειες καθ' υπέρβαση των ορίων της αντικειμενικής καλής πίστης (βλ. Α. Δεσποτίδου, *ό.π.*, σελ. 413 επ.). Έτερες

παρεπόμενες υποχρεώσεις του εκδότη είναι η παροχή πληροφοριών στον αντισυμβαλλόμενο του σχετικά με την πορεία της έκδοσης (π.χ. τους τρόπους διάθεσης και διαφήμισης, τον αριθμό των πωληθέντων και των αδιάθετων αντιγράφων), η λογοδοσία του (ανακοίνωση όλων των αναγκαίων για τον υπολογισμό της αμοιβής στοιχείων), ιδίως όταν έχει συμφωνηθεί η καταβολή ποσοστιαίας αμοιβής (βλ. Α. Δεσποτίδου, *ό.π.*, σελ. 416 επ., Χ. Τσίγκου, *ό.π.*, σελ. 169), αλλά και η φροντίδα για την επιμελημένη και καλαίσθητη εμφάνιση των αντιγράφων του έργου, π.χ. ως προς την διακόσμηση του εξωφύλλου ή την συσκευασία ψηφιακών δίσκων (βλ. Γ. Κουμάντο, *ό.π.*, σελ. 339, Α. Δεσποτίδου, *ό.π.*, σελ. 439 – 440, Χ. Τσίγκου, *ό.π.*, σελ. 169 - 170). Βέβαια, ως προς την αναπαραγωγή γίνεται καταρχήν δεκτό ότι ο εκδότης δικαιούται να αποφασίσει κατά την κρίση του για την μορφή, εξωτερική εμφάνιση ή διαμόρφωση (π.χ. διακόσμηση εξωφύλλου, διαφημιστικό υλικό), τα τεχνικά χαρακτηριστικά των αντιτύπων ή αντιγράφων του έργου (π.χ. ποιότητα χαρτιού), καθώς και για το ιδιαίτερο είδος της έκδοσης (πολυτελής ή λαϊκή). Η ελευθερία της κρίσης, όμως, δεν είναι απεριόριστη, αλλά οριοθετείται στην πράξη, είτε μέσω ειδικών συμβατικών ρητρών, είτε με εξειδίκευση του άρθρου 288 ΑΚ (βλ. Α. Δεσποτίδου, *ό.π.*, σελ. 338 – 339), ώστε η επιμέλεια της έκδοσης να είναι ανάλογη του είδους και του χαρακτήρα του έργου, το κύρος του δημιουργού και τον σκοπό για τον οποίο προορίζεται (βλ. Α. Δεσποτίδου, *ό.π.*, σελ. 440). Αυτονόητο είναι ότι ο εκδότης δεν δύναται να επικαλεσθεί την ελλείπουσα ποιότητα ή εσωτερική αξία του έργου, προκειμένου να απαλλαγεί από κάποια εκ των κύριων ή παρεπόμενων υποχρεώσεών του, δεδομένου ότι αυτός φέρει τον επιχειρηματικό κίνδυνο της ενδεχόμενης οικονομικής αποτυχίας της έκδοσης (βλ. Α. Δεσποτίδου, *ό.π.*, σελ. 116, 270 – 271, 336 - 338). Στην εκδοτική σύμβαση, η οποία εισήλθε στο στάδιο εκτέλεσης, πρόσφορος τύπος διαπλαστικού δικαιώματος που οδηγεί στην ρήξη του συμβατικού δεσμού, είναι αντί της υπαναχώρησης η καταγγελία (βλ. Π. Παπανικολάου σε Γεωργιάδη-Σταθόπουλου ΑΚ, Εισαγ. 389-401 αρ. 7). Έτσι, η ορισμένου χρόνου εκδοτική σύμβαση λύνεται με έκτακτη καταγγελία, όταν υφίσταται σπουδαίος λόγος (βλ. ΕφΑθ 8138/2000 *ό.π.*, ΠολΠρΑθ 4678/2017 ΕφΑΔ 2018.561· πρόκειται για γενική αρχή του δικαίου επί διαρκών έννομων σχέσεων συναγόμενη από τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 281, 288, 588, 672, 752 και 766 ΑΚ, βλ. σχετ. ΑΠ 1639/2005 ΝοΒ 2006.560, ΕφΑθ 5361/2006 Αρμεν 2007.1714, Ι. Καποδίστρια σε ΕρμΑΚ, Εισαγ. 416-454 αρ. 42). Ως σπουδαίος λόγος θεωρείται κάθε περιστατικό, το οποίο, κατά την καλή πίστη σε συνδυασμό με το σύνολο των περιστάσεων που συντρέχουν στη συγκεκριμένη περίπτωση, συντελεί, ώστε να μην είναι πλέον ανεκτή η

διατήρηση της ενοχικής σχέσεως έως τον χρόνο της λήξεώς της (βλ. ΠολΠρΑθ 4678/2017 ό.π., πρβλ. ΑΠ 1639/2005 ό.π.). Σπουδαίο λόγο συνιστά, μεταξύ άλλων, η υπαίτια παράβαση των υποχρεώσεων του αντισυμβαλλομένου, κύριων ή παρεπόμενων (βλ. ΕφΑθ 8138/2000 ό.π., Α. Δεσποτίδου, ό.π., σελ. 143 - 144, 289 - 290). Με την καταγγελία επέρχεται η λύση της εκδοτικής σύμβασης ex nunc, οπότε επανέρχονται στον δημιουργό οι περιουσιακές εξουσίες που είχαν μεταβιβασθεί (βλ. ΕφΑθ 8138/2000 ό.π., Α. Δεσποτίδου, ό.π., σελ. 206), χωρίς να αποκλείεται η γέννηση ορισμένων αναστροφικών υποχρεώσεων, όπως π.χ. της υποχρέωσης απόδοσης του υλικού φορέα του έργου, την χρήση του οποίου είχε παραχωρήσει στον εκδότη ο δημιουργός, ώστε ο πρώτος να προβεί στην αναπαραγωγή του κατά τα συμφωνηθέντα (βλ. Α. Δεσποτίδου, ό.π., σελ. 143 ιδίως υποσ. 63, πρβλ. Ι. Καρακατσάνη σε Γεωργιάδη-Σταθόπουλου ΑΚ, Εισαγ. 416-454 αρ. 18). Άλλωστε, ο εκδότης δεν αποκτά την κυριότητα του υλικού φορέα του έργου, και συνεπώς, υποχρεούται σε παράδοσή του κατά τις διατάξεις του εμπράγματος δικαίου. Σε περίπτωση που ο δικαιούχος παρέδωσε ψηφιοποιημένο το έργο στον εκδότη με την διαδικτυακή αποστολή του, ώστε να αποθηκευτεί στην μνήμη του Η/Υ του τελευταίου (συνήθης πρακτική στις συναλλαγές), δεν υφίσταται κατά κυριολεξία υλικός φορέας που παραδόθηκε στον εκδότη. Ο παραδοθείς από τον δημιουργό υλικός φορέας δεν πρέπει να συγχέεται με την μήτρα («masterband»), που ο εκδότης κατασκεύασε για τις ανάγκες της αναπαραγωγής του έργου και του ανήκει κατά κυριότητα (βλ. Α. Δεσποτίδου, ό.π., σελ. 258 επ., 435 – 438).

3. Το άρθρο 47 Ν. 2121/1993, όπως ισχύει μετά τις τροποποιήσεις που επέφερε το άρθρο 81 § 4 Ν. 3057/2002, ορίζει τα εξής: «1. Οι παραγωγοί φωνογραφημάτων (παραγωγοί υλικών φορέων ήχου) έχουν το δικαίωμα να επιτρέπουν ή απαγορεύουν: α) την άμεση ή έμμεση, προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, όσον αφορά τα φωνογραφήματά τους, β) τη διανομή στο κοινό των ως άνω υλικών φορέων που έχουν παραγάγει με πώληση ή με άλλους τρόπους. ... δ) τη διάθεση στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση στα φωνογραφήματά τους, όπου και όταν ο ίδιος επιλέγει». Με τις ανωτέρω διατάξεις μεταφέρθηκαν στην ελληνική έννομη τάξη τα άρθρα 2 περ. γ', 3 § 2 περ. β' της οδηγίας 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22ας Μαΐου 2001 και 9 § 1 περ. β' της οδηγίας 92/100/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 19ης Νοεμβρίου 1992 (ήδη άρθρο 9 παρ. 1 περ. β' της κωδικοποιητικής οδηγίας 2006/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 2006) ως προς το συγγενικό δικαίωμα των

παραγωγών φωνογραφημάτων, και ειδικότερα ως προς τις εξουσίες απαγόρευσης της αναπαραγωγής, της κατ' αίτηση διάθεσης στο κοινό και της διανομής στο κοινό των φωνογραφημάτων τους (βλ. και άρθρο 71 §§ 2 και 6 Ν. 2121/1993). Αντίστοιχες προβλέψεις ως προς τους παραγωγούς φωνογραφημάτων υπάρχουν και σε διεθνή συμβατικά κείμενα, και συγκεκριμένα στο άρθρο 10 της κυρωθείσας με τον Ν. 2054/1992 διεθνούς συμβάσεως «Περί της προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοηλεκτρονικής», που υπεγράφη στη Ρώμη στις 26 Οκτωβρίου 1961, στο άρθρο 2 της κυρωθείσας με τον Ν. 2148/1993 διεθνούς συμβάσεως «Περί της προστασίας φωνογραφημάτων εναντίον της μη επιτρεπόμενης αναπαραγωγής των φωνογραφημάτων τους», η οποία υπεγράφη στη Γενεύη στις 29 Οκτωβρίου 1971, στο άρθρο 14 § 2 της κυρωθείσας με το Ν. 2290/1995 «Συμφωνίας για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας στον τομέα του εμπορίου» («Συμφωνία TRIPs»), η οποία περιλαμβάνεται στην Τελική Πράξη του Γύρου της Ουρουγουάης που υπεγράφη στο Μαρακές την 15η Απριλίου 1994, καθώς και στα άρθρα 11, 12 και 14 της κυρωθείσας με τον Ν. 3183/2003 Συνθήκης του Παγκόσμιου Οργανισμού Διανοητικής Ιδιοκτησίας για τις εκτελέσεις και τα φωνογραφήματα (WPPT), που υιοθετήθηκε στη Γενεύη στις 20 Δεκεμβρίου 1996 (η συνθήκη τέθηκε σε ισχύ στην ελληνική έννομη τάξη στις 14 Μαρτίου 2010). Σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 47 § 3 Ν. 2121/1993 «Ως παραγωγός υλικού φορέα ήχου νοείται το φυσικό ή νομικό πρόσωπο με πρωτοβουλία και ευθύνη του οποίου πραγματοποιείται η πρώτη εγγραφή σειράς ήχων μόνο» (βλ. επίσης παρόμοιο ορισμό στο άρθρο 2 περ. δ' της Συνθήκης ΠΟΔΙ για τις εκτελέσεις και τα φωνογραφήματα). Υπό τα δεδομένα αυτά, ο παραγωγός φωνογραφημάτων είναι το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που εκμισθώνει το στούντιο για την πρώτη ηχογράφιση, διαθέτει το αναγκαίο κεφάλαιο για την πρόσληψη καλλιτεχνών, συνάπτει συμβάσεις εκμετάλλευσης με τους δημιουργούς και προμήθειας του αναγκαίου τεχνικού εξοπλισμού και λοιπού υλικού και γενικά, έχει την τελική αρμοδιότητα για όλα τα επενδυτικά, οργανωτικά, τεχνικά και καλλιτεχνικά ζητήματα της πρώτης εγγραφής (βλ. Β. Αντωνόπουλο, Η προστασία του συγγενικού δικαιώματος του παραγωγού φωνογραφημάτων ιδίως μετά την πάροδο πεντηκονταετίας από τη γένεσή του, ΔιΜΕΕ 2004.41, 42, Κοτσίρη-Σταματούδη, Ερμ. ν. 2121/1993, α. 47, 5/Κυπρούλη). Ως «πρώτη εγγραφή σειράς ήχων μόνο» κατά την έννοια της προπαρατιθέμενης διατάξεως νοείται η αρχική αποτύπωση σε σταθερό υλικό φορέα, π.χ. δίσκο, μαγνητοταινία, ψηφιακό δίσκο, δηλαδή η πρώτη ενσωμάτωση του μουσικού έργου σε σταθερό υλικό

υπόστρωμα, το οποίο αποτελεί και τη βάση (μήτρα, master tape), για την αναπαραγωγή τούτου σε περισσότερα αντίγραφα. Υπό ευρεία θεώρηση και η πρώτη εγγραφή είναι μια αναπαραγωγή του πρωτότυπου έργου, ακριβέστερα όμως, αποτελεί τον πρώτο σταθερά αποτυπωμένο τρόπο έκφρασης αυτού (βλ. Β. Αντωνόπουλο, *ό.π.*, σελ. 42).

4. Σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 65 § 2 εδ. α' Ν. 2121/1993 «όποιος υπαιτίως προσέβαλε την πνευματική ιδιοκτησία ή τα συγγενικά δικαιώματα άλλου υποχρεούται σε αποζημίωση και ικανοποίηση της ηθικής βλάβης». Λόγω της δυσχέρειας υπολογισμού της περιουσιακής ζημίας σε περίπτωση προσβολής δικαιωμάτων επί άυλων αγαθών κατά την γενική διάταξη του άρθρου 298 ΑΚ εισήχθη η διάταξη του δεύτερου εδαφίου του άρθρου 65 § 2 του ν. 2121/1993 που προβλέπει ότι: «Η αποζημίωση δεν μπορεί να είναι κατώτερη από το διπλάσιο της αμοιβής που συνήθως ή κατά νόμο καταβάλλεται για το είδος της εκμετάλλευσης που έκανε χωρίς την άδεια ο υπόχρεος» (βλ. σχετ. Γ. Κουμάντο, *ό.π.*, σελ. 441 υποσ. 846, σελ. 443, Κοτσιρή-Σταματούδη, Ερμ. ν. 2121/1993, α. 65, 21/Βαγένα, Π. Κοριατοπούλου, Η ειδική αποζημίωση του άρθρου 65 § 2 εδ. 2 του ν. 2121/1993 υπό το πρίσμα της πρόσφατης νομολογίας του ΔΕΕ, ΧρΙΔ 2018.311· επίσης, βλ. την 26η αιτιολογική σκέψη του προοιμίου της οδηγίας 2004/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την «επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας»).

5. Με τις διατάξεις του άρθρου 63Α §§ 1 και 5 εδ. α' του Ν. 2121/1993, όπως προστέθηκε με το άρθρο 2 § 3 του Ν. 3524/2007, μεταφέρθηκε στην εθνική έννομη τάξη το δικαίωμα κοινοποίησης του άρθρου 6 της οδηγίας 2004/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Απριλίου 2004 «σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας» (εφεξής «οδηγία»). Σκοπός της διάταξης είναι η διευκόλυνση της απόδειξης αγωγής περί προσβολής των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας με την ανατροπή του βάρους απόδειξης (βλ. ΠολΠρΑθ 5144/2009, ΧρΙΔ 2011.460, σκέψη 12). Περαιτέρω, με τις παραγράφους 2, 3, 4 και 5 εδ. β' του άρθρου 63Α του ν. 2121/1993 εισήχθη στο εθνικό δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας το άρθρο 8 της οδηγίας, όπου προβλέπεται το λεγόμενο «δικαίωμα ενημέρωσης» ή «πληροφόρησης» (βλ. και άρθρο 47 της κυρωθείσας με το ν. 2290/1995 «Συμφωνίας TRIPs»). Με την διάταξη αυτή, η οποία αποσκοπεί στην αποκάλυψη του κυκλώματος διανομής των παράνομων προϊόντων, π.χ. αντιγράφων έργων (βλ. εικοστή πρώτη αιτιολογική σκέψη του προοιμίου της οδηγίας), διευρύνεται το ρυθμιστικό πεδίο του άρθρου 335 ΚΠολΔ, αφού καθιστά αντικείμενο απόδειξης πραγματικά γεγονότα που δεν έχουν, καταρχήν τουλάχιστον, ουσιώδη επιρροή στην έκβαση της

συγκεκριμένης δίκης (βλ. Ε. Λιάσκο, Έννοια της προσβολής και διαδικασία απόδειξης, στο συλλογικό έργο «Η προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας – Η νέα κοινοτική οδηγία 2004/48», 2005, σελ. 69). Τούτο δε, διότι τα πραγματικά γεγονότα που θα γνωστοποιηθούν από τον αντίδικο του αιτούντος την ενημέρωση, θα αποτελέσουν την ιστορική βάση για μελλοντική εναγωγή έτερων μελών του κυκλώματος διανομής (βλ. Ε. Λιάσκο, ό.π., κατά τον οποίο η μια δίκη γίνεται αφορμή για αποκάλυψη του συνόλου της προσβολής). Όμως, λαμβάνοντας υπόψη την καθιερούμενη με το άρθρο 216 § 1 ΚΠολΔ αρχή του συγκεκριμένου προσδιορισμού της ιστορικής βάσεως της αγωγής, αλλά και τον σκοπό που ο ενωσιακός νομοθέτης επιδίωξε με την έκδοση της παραπάνω οδηγίας, ήτοι την διασφάλιση υψηλού, ισοδύναμου και ομοιογενούς επιπέδου προστασίας της διανοητικής ιδιοκτησίας στην εσωτερική αγορά (βλ. την δέκατη αιτιολογική σκέψη του προοιμίου αυτής), πρέπει να γίνει δεκτό ότι δύναται να ζητηθούν πληροφορίες και από τον επί παραλείπει εναγόμενο προσβολέα σχετικά με πραγματικά περιστατικά που θα επιστηρίζουν μελλοντική εναγωγή του προς καταβολή αποζημίωσης κατ' άρθρο 65 §§ 2 και 3 ν. 2121/1993, π.χ. πληροφορίες ως προς τις ποσότητες που παρέδωσε (πώλησε) στο κοινό και το τίμημα που εισέπραξε (βλ. άρθρα 63Α § 3 περ. β' ν. 2121/1993 και 8 § 2 περ. β' της οδηγίας· επίσης, βλ. Απ. Καραγκουνίδη, Αποζημίωση λόγω προσβολής δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, 2014, αρ. 13.137, πρβλ. Κ. Λυμπερόπουλο, Το δίκαιο των εφευρέσεων, 2010, σελ. 214-215, Μ.- Θ. Μαρίνο, Δίκαιο Διακριτικών Γνωρισμάτων, 2016, σελ. 339). Έτσι, καλύπτεται το πληροφοριακό έλλειμμα του δικαιούχου, ο οποίος πρέπει να γνωρίζει πλήρως το μέγεθος της προσβολής, ώστε να επιλέξει έναν από τους προβλεπόμενους στο άρθρο 65 §§ 2 και 3 ν. 2121/1993 τρόπους υπολογισμού της ζημίας του και βάσει αυτής της επιλογής να συντάξει την αγωγή αποζημίωσης κατά τρόπο ορισμένο (βλ. Απ. Καραγκουνίδη, ό.π., αρ. 13.136). Εξάλλου, ενδέχεται η παρεμπίπτουσα αίτηση παροχής πληροφορήσης να υποβάλλεται στο πλαίσιο αγωγής αποζημίωσης (οπότε ο ενάγων έχει ήδη επιλέξει έναν από τους τρόπους αποζημίωσης), προκειμένου να αποδειχθεί το ύψος και η έκταση της προσβολής δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και να κριθεί η ουσιαστική βασιμότητα του αιτήματος αποζημίωσης (βλ. ΠολΠρΑθ 5144/2009, ό.π., σκέψη 13). Έτσι, στην τελευταία περίπτωση η αξίωση πληροφορήσης λειτουργεί αποδεικτικά όπως ακριβώς η προβλεπόμενη στο άρθρο 63Α § 1 ν. 2121/1993 αξίωση κοινοποίησης, με μόνη διαφορά ότι δεν τυγχάνει εφαρμογής το άρθρο 63Α § 5 εδ. α' ν. 2121/1993.

6. Η αγωγή με την οποία διώκεται η καταβολή της συμφωνηθείσας αμοιβής από την εκμετάλλευση έργου πνευματικής ιδιοκτησίας ή αποζημίωσης κατ' άρθρο 65 § 2 εδ. β' Ν. 2121/1993 πρέπει να έχει ορισμένο αίτημα σύμφωνα με την ρητή διάταξη του άρθρου 216 § 1 περ. γ' ΚΠολΔ. Ακόμα και εάν δεν είναι πανηγυρικός διατυπωμένο, το άνω αίτημα είναι ορισμένο, όταν το είδος και η έκταση της αιτούμενης έννομης προστασίας προκύπτουν από το συνολικό ιστορικό του δικογράφου, όπως, π.χ., όταν με απλό μαθηματικό υπολογισμό συνάγονται τα τυχόν ελλείποντα στοιχεία (βλ. Κ. Μακρίδου, Η αόριστη αγωγή και οι δυνατότητες θεραπείας της, δ' έκδ., 2006, σελ. 62-63· εξαίρεση στον κανόνα αποτελεί η αγωγή λογοδοσίας κατ' άρθρο 473 ΚΠολΔ). Όταν η συμφωνηθείσα ή η συνήθης αμοιβή είναι αναλογική (ποσοστιαία), τότε το ποσοστό και η βάση υπολογισμού αυτού (ποσοστού) αποτελούν τους δύο παράγοντες που συγκαθορίζουν την αιτούμενη αμοιβή ή αποζημίωση και, ως εκ τούτου, αμφότεροι πρέπει να προκύπτουν από το συνολικό ιστορικό του δικογράφου. Δηλαδή, ο ενάγων δεν δύναται να αξιώσει την καταβολή της συνήθους ποσοστιαίας (αναλογικής) αμοιβής με παράθεση στο αγωγικό δικόγραφο μόνο του ποσοστού και όχι της βάσεως υπολογισμού αυτού, π.χ. των προερχόμενων από την παράνομη εκμετάλλευση ακαθάριστων εσόδων του εναγόμενου προσβολέα, ακόμα και εάν η βάση υπολογισμού είναι δυνατόν να προκύψει από τις αποδείξεις. Σημειωτέον ότι, το κατ' άρθρο 63Α § 1 ν. 2121/1993 δικαίωμα κοινοποίησης, όπως και το δικαίωμα ενημέρωσης στο πλαίσιο αγωγής αποζημίωσης (βλ. την αμέσως προηγούμενη σκέψη), προϋποθέτει την άσκηση παραδεκτής και νόμιμης αγωγής, αφού καλείται σε εφαρμογή στο αποδεικτικό στάδιο. Παρέπεται ότι, σε μία τέτοια περίπτωση, θα πρέπει να έχει προηγηθεί – με άσκηση αυτοτελούς αγωγής - η κατ' άρθρο 63Α §§ 2 και 3 ν. 2121/1993 πληροφόρηση του δικαιούχου περί της βάσης υπολογισμού του ποσοστού (π.χ. των προερχόμενων από την παράνομη εκμετάλλευση ακαθάριστων εσόδων), ώστε να καταστεί εφικτή η κατάστροψη αγωγής αποζημίωσης κατά τρόπο ορισμένο (βλ. Α. Καραγκουνίδη, ό.π., αρ. 14.60).

7. Σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 919 ΑΚ, όποιος με πρόθεση ζημίωσε άλλον κατά τρόπο αντίθετο προς τα χρηστά ήθη, έχει υποχρέωση να τον αποζημιώσει. Με τη διάταξη αυτή ανάγεται σε αυτοτελή αδικοπραξία, που γεννά υποχρέωση προς αποζημίωση, καθώς επίσης και προς καταβολή χρηματικής ικανοποίησης, λόγω ηθικής βλάβης, η κατά τρόπο αντίθετο προς τα χρηστά ήθη συμπεριφορά του υπαιτίου, εφόσον αυτή έγινε με πρόθεση επαγωγής ζημίας (βλ. ΑΠ 725/2017 ΝΟΜΟΣ). Πάντως, διάταξη αυτή είναι ειδική και συμπληρώνει εκείνη του άρθρου 914 ΑΚ, αφού

επεκτείνει την αδικοπρακτική ευθύνη και στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ευθέως δεν προσβλήθηκε ορισμένο δικαίωμα ή προστατευόμενο συμφέρον, ούτε παραβίαση διάταξης νόμου, αλλά το περί δικαίου και ηθικής αίσθημα απαιτεί αποκατάσταση της ζημίας (βλ. ΑΠ 1385/2013 ΕπισκΕΔ 2013.906, ΑΠ 137/2005 ΕλλΔνη 2006.426). Παρέπεται ότι, η έκταση εφαρμογής του άρθρου 919 ΑΚ δεν είναι ιδιαίτερα μεγάλη, επειδή συνήθως τα συμφέροντα του προσώπου, είτε ενσωματώνονται σε δικαιώματα, είτε προστατεύονται με κανόνες δικαίου, οπότε εφαρμόζεται το άρθρο 914 ΑΚ (βλ. Γεωργιάδη σε Γεωργιάδη – Σταθόπουλου ΑΚ, 919 αρ. 2).

Στην προκείμενη περίπτωση, οι ενάγοντες εκθέτουν με την υπό κρίση αγωγή τους ότι ο πρώτος εξ αυτών συνέθεσε την μουσική εννέα τραγουδιών, συνέγραψε τους στίχους οκτώ εξ αυτών, έλαβε άδεια χρήσης ποιήματος του Ε.Ε. C. για το τραγούδι με τίτλο «...», καθώς και ότι χρηματοδότησε και επιμελήθηκε της αρχικής αποτύπωσης τους σε ψηφιακή μορφή. Ότι αρχές Ιανουαρίου του έτους 2015 κατήρτισε προφορικός σύμβαση με τους εναγομένους, με την οποία ο ίδιος ανέλαβε τις εξής υποχρεώσεις: α) να τους παραδώσει την πρώτη εγγραφή του άνω κύκλου τραγουδιών σε ψηφιακή μορφή 16bit 44.1 kHz, β) να τους παραχωρήσει πενταετή παγκόσμια άδεια, αφενός μεν των μηχανικών δικαιωμάτων έκδοσης του άνω κύκλου τραγουδιών («δίσκου») υπό τον τίτλο «Λ.....», αφετέρου δε της εξουσίας ψηφιακής διάθεσης του έργου στο κοινό, και γ) να τους παραδώσει σε ηλεκτρονική μορφή διπλό εξώφυλλο και ένθετο δεκαεξασέλιδο, υψηλής αισθητικής, οι δε εναγόμενοι ανέλαβαν: α) να εκδώσουν τον κύκλο τραγουδιών σε πεντακόσιους ψηφιακούς δίσκους (CDs) με έγχρωμη επικάλυψη και πεντακόσια διπλά βινύλια με το παραπάνω διπλό χάρτινο εξώφυλλο και ένθετο δεκαεξασέλιδο, β) αμφότεροι οι εναγόμενοι να προβούν σε κάθε απαραίτητη ενέργεια για την προβολή διανομή και πώληση του επίδικου μουσικού έργου, γ) η πρώτη εναγομένη να του καταβάλει ανά εξάμηνο αμοιβή ανερχόμενη σε ποσοστό 37,5 % επί των εισπράξεων. Ότι αρχές Ιουνίου 2015 ο πρώτος ενάγων υπέγραψε εκδοτική σύμβαση, όπου σε αντίθεση με την προηγούμενη προφορική σύμβαση, η ποσοστιαία αμοιβή του υπολογιζόταν με βάση τα κέρδη της πρώτης εναγομένης και όχι επί του συνόλου των εισπράξεων. Ότι οι εναγόμενοι διέθεσαν διαδικτυακά το φωνογράφημα μέσω της ιστοσελίδας της επιχειρήσεώς τους και ενός ηλεκτρονικού καταστήματος, αναπαρήγαγαν αυτό σε πεντακόσιους ψηφιακούς δίσκους και όχι σε βινύλιο, διένειμαν στο κοινό τα αντίγραφα μέσω ελάχιστων σημείων πώλησης, εντός θήκης κάκιστης ποιότητας με τετρασέλιδο ένθετο κάκιστης, ομοίως, ποιότητας, δεν προώθησαν διαφημιστικώς το φωνογράφημα, ούτε είχαν καταβάλει σε αυτόν έως και 20.7.2016 την

συμφωνηθείσα αμοιβή για την άνω εκμετάλλευση. Ότι για τον λόγο αυτό με την από 21.7.2016 εξώδικη δήλωσή του, που επιδόθηκε στις 22.7.2016, κατήγγειλε την επίδικη εκδοτική σύμβαση. Ότι οι εναγόμενοι μετά την λήξη της εκδοτικής σύμβασης διατήρησαν στην κατοχή τους την μήτρα (master tape) του φωνογραφήματος, διέθεταν αυτό διαδικτυακώς μέσω της ιστοσελίδας της επιχειρήσεώς τους, αλλά και άλλων ιστότοπων, ενώ διένειμαν στο κοινό τα αντίγραφα μέσω δισκοπωλείων ή με απευθείας πωλήσεις σε ιδιώτες. Ότι ο δεύτερος ενάγων συνέθεσε την μουσική επτά τραγουδιών, συνέγραψε τους στίχους πέντε εξ αυτών, καθώς και ότι χρηματοδότησε και επιμελήθηκε της αρχικής αποτύπωσής τους σε ψηφιακή μορφή. Ότι το έτος 2015 κατήρτισε προφορική σύμβαση με τους εναγομένους, με την οποία ο ίδιος ανέλαβε τις εξής υποχρεώσεις: α) να τους παραδώσει την πρώτη εγγραφή του άνω κύκλου τραγουδιών σε ψηφιακή μορφή 16bit 44.1 kHz, β) να τους παραχωρήσει δεκαπενταετή παγκόσμια άδεια, αφενός μεν των μηχανικών δικαιωμάτων έκδοσης του άνω κύκλου τραγουδιών («δίσκου») υπό τον τίτλο «Σ...», αφετέρου δε της εξουσίας ψηφιακής διάθεσης του έργου στο κοινό, και γ) να τους παραδώσει σε ηλεκτρονική μορφή διπλό εξώφυλλο, υψηλής αισθητικής, οι δε εναγόμενοι ανέλαβαν: α) να εκδώσουν τον κύκλο τραγουδιών σε ψηφιακούς δίσκους (CDs) και βινύλια με το παραπάνω διπλό χάρτινο εξώφυλλο, καθώς και να διαθέσουν αυτό ψηφιακά στο κοινό, β) αμφότεροι οι εναγόμενοι να προβούν σε κάθε απαραίτητη ενέργεια για την προβολή διανομή και πώληση του επίδικου μουσικού έργου, γ) η πρώτη εναγομένη να του καταβάλει ανά εξάμηνο αμοιβή ανερχόμενη σε ποσοστό 20 % επί των κερδών από τις ηλεκτρονικές (διαδικτυακές) πωλήσεις και σε ποσοστό 20% επί των αντιγράφων, ψηφιακών δίσκων και βινυλίων. Ότι στις 25.11.2015 ο δεύτερος ενάγων υπέγραψε εκδοτική σύμβαση με όμοιο με την προφορική σύμβαση περιεχόμενο. Ότι οι εναγόμενοι ουδέποτε παρείχαν σε αυτόν ενημέρωση για την ποσότητα των ψηφιακών πωλήσεων του φωνογραφήματος ή τον αριθμό των αντιγράφων των ψηφιακών δίσκων ή/και βινυλίων που αναπαράχθηκε και διανεμήθηκε στο κοινό, ούτε είχαν καταβάλει σε αυτόν έως και 25.7.2016 την συμφωνηθείσα αμοιβή για την εκ μέρους τους εκμετάλλευση. Ότι επιπλέον παραποίησαν το διπλό εξώφυλλο που τους είχε παραδώσει. Ότι για τον λόγο αυτό με εξώδικη δήλωσή του, που επιδόθηκε στις 4.10.2016, κατήγγειλε την επίδικη εκδοτική σύμβαση. Ότι οι εναγόμενοι μετά την λήξη της εκδοτικής σύμβασης διατήρησαν στην κατοχή τους την μήτρα (master tape) του φωνογραφήματος, διέθεταν αυτό διαδικτυακώς μέσω της ιστοσελίδας της επιχειρήσεώς τους, αλλά και άλλων ιστότοπων, ενώ διένειμαν στο κοινό τα αντίγραφα μέσω δισκοπωλείων ή με απευθείας πωλήσεις σε

ιδιώτες. Ότι οι εναγόμενοι προσέβαλαν το ηθικό τους δικαίωμα επί των έργων και συγκεκριμένα την εξουσία δημοσίευσης, τόσο κατά την διάρκεια ισχύος των εκδοτικών συμβάσεων, λόγω της εξαιρετικά περιορισμένης δημοσίευσης, διανομής και κυκλοφορίας των υλικών φορέων των φωνογραφήματων τους, όσο και μετά την καταγγελία των συμβάσεων, καθώς εξακολουθούσαν να διαθέτουν διαδικτυακά τα επίδικα φωνογραφήματα και να διανέμουν στο κοινό τα αντίγραφά τους. Ότι από την υπαίτια προσβολή του ηθικού τους δικαιώματος υπέστησαν ηθική βλάβη. Ότι, άλλως, η αξίωσή τους για την ικανοποίηση της ηθικής τους βλάβης θεμελιώνεται στα ίδια ως άνω πραγματικά περιστατικά, ήτοι στην περιορισμένη διανομή στο κοινό των αντιγράφων των δίσκων τους κατά την διάρκεια ισχύος των εκδοτικών συμβάσεων και στην εξακολούθηση της εκμετάλλευσης μετά την καταγγελία αυτών (συμβάσεων), η οποία τους ζημίωσε αντίθετα με τα χρηστά ήθη και προσέβαλε την προσωπικότητά τους.

Με το ως άνω περιεχόμενο και αιτήματα οι ενάγοντες ζητούν: α) να αναγνωρισθεί ότι έχουν καταγγείλει εγκύρως τις επίδικες εκδοτικές συμβάσεις και έχουν επανακτήσει τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματά τους επί των επίδικων κύκλων τραγουδιών, β) να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι να παραδώσουν σε έκαστο των εναγόντων την μήτρα του φωνογραφήματός του, γ) να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι να άρουν την προσβολή και συγκεκριμένα να παραδώσουν σε έκαστο των εναγόντων τα ήδη αναπαραχθέντα αντίγραφα του φωνογραφήματός του, που ευρίσκονται στην κατοχή τους, δ) να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι να παραλείπουν στο μέλλον την αναπαραγωγή των κύκλων τραγουδιών των εναγόντων, την διανομή αντιγράφων αυτών στο κοινό με οποιαδήποτε μορφή, καθώς και την κατ' αίτηση ψηφιακή διάθεσή τους, ε) να απειληθεί έκαστος των εναγομένων με χρηματική ποινή, ύψους 3.000 ευρώ, καθώς και με προσωπική κράτηση, διάρκειας ενός μηνός, για κάθε παράβαση της υποχρέωσης παράλειψης, στ) να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι να προσκομίσουν και επιδείξουν τα τιμολόγια παραγωγής, διανομής και εμπορίας τους, τα εμπορικά βιβλία και στοιχεία της επιχείρησής τους, τους τραπεζικούς λογαριασμούς και την εμπορική αλληλογραφία τους, που αφορούν τους επίδικους μουσικούς δίσκους, ζ) να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι να παράσχουν στους ενάγοντες πληροφορίες ως προς τα ονοματεπώνυμα και τις διευθύνσεις των παραγωγών, κατασκευαστών, διανομέων, προμηθευτών, παραληπτών χονδρεμπόρων και εμπόρων λιανικής, καθώς και πληροφορίες σχετικά με τις συναλλαγές, που αφορούν τους επίδικους μουσικούς δίσκους, η) να καταδικασθεί έκαστος των εναγομένων σε

χρηματική ποινή πενήντα χιλιάδων (50.000) ευρώ, περιερχόμενη στο δημόσιο ταμείο, σε περίπτωση που παραβεί αδικαιολόγητα την διαταγή πληροφόρησης, θ) να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι, ευθυνόμενοι εις ολόκληρον, να καταβάλουν, με το νόμιμο τόκο από την λήξη εκάστης διαχειριστικής περιόδου, στον μεν πρώτο ενάγοντα ποσοστό 37,5% επί των εισπράξεων που προέρχονται από την εκμετάλλευση του δίσκου «Λ....» κατά την χρονική περίοδο από τον μήνα Ιούνιο του έτους 2015 έως και 21.7.2016, στον δε δεύτερο ενάγοντα ποσοστό 20% επί των εισπράξεων που προέρχονται από την εκμετάλλευση του δίσκου «Σ....» κατά την χρονική περίοδο από 25.11.2015 έως και 3.10.2016, όπως οι εισπράξεις θα προκύψουν μετά την ικανοποίηση των υπό στοιχεία στ' και ζ' αιτημάτων περί προσκόμισης αποδεικτικών στοιχείων και παροχής πληροφόρησης, ι) να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι, ευθυνόμενοι εις ολόκληρον, να καταβάλουν, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής, σε έκαστο των εναγόντων το διπλάσιο της προπαρατιθέμενης συμφωνηθείσας αμοιβής, και συγκεκριμένα στον μεν πρώτο ενάγοντα ποσοστό 75% επί των εισπράξεων που προέρχονται από την εκμετάλλευση του δίσκου «Λ.....», στον δε δεύτερο ενάγοντα ποσοστό 40% επί των εισπράξεων που προέρχονται από την εκμετάλλευση του δίσκου «Σ....», όπως οι εισπράξεις θα προκύψουν μετά την ικανοποίηση των υπό στοιχεία στ' και ζ' αιτημάτων περί προσκόμισης αποδεικτικών στοιχείων και παροχής πληροφόρησης, ια) να αναγνωρισθεί ότι οι εναγόμενοι υποχρεούνται, ευθυνόμενοι εις ολόκληρον, να καταβάλουν, με το νόμιμο τόκο από την επόμενη της επίδοσης της αγωγής ημέρα, στον μεν πρώτο ενάγοντα το ποσό των 20.000 ευρώ, στον δε δεύτερο το ποσό των 5.000 ευρώ, για την χρηματική ικανοποίηση της ηθικής τους βλάβης, ιβ) να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι, ευθυνόμενοι εις ολόκληρον, να καταβάλουν με το νόμιμο τόκο από την επόμενη της επίδοσης της αγωγής ημέρα στον μεν πρώτο ενάγοντα το ποσό των 10.000 ευρώ, στον δε δεύτερο το ποσό των 5.000 ευρώ, για την χρηματική ικανοποίηση της ηθικής τους βλάβης, ιγ) να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινώς εκτελεστή ως προς τις κατανηφιστικές της διατάξεις, ιδ) να διαταχθεί η με επιμέλεια των εναγόντων δημοσίευση της εκδοθησόμενης απόφασης ή μέρους αυτής στα μέσα μαζικής ενημέρωσης με έξοδα των εναγομένων, και ιε) να καταδικασθούν οι εναγόμενοι στην δικαστική τους δαπάνη.

Με το προαναφερόμενο περιεχόμενο και αιτήματα η αγωγή παραδεκτώς εισάγεται για να συζητηθεί κατά την τακτική διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου (βλ. τα άρθρα 18, 22 ΚΠολΔ, 3 § 26α ν. 2479/1997 σε συνδυασμό με το άρθρο 2.Β.ΙΙΙ του Κανονισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας του Πρωτοδικείου Αθηνών, που δημοσιεύθηκε στο

Φ.Ε.Κ. Β' 366/17.2.2016), εκτός από: α) τα υπό στοιχεία θ' και ι' αιτήματα, που είναι απορριπτέα ως απαράδεκτα λόγω αοριστίας, καθώς με αυτά οι ενάγοντες ζητούν την καταβολή της συμβατικής ποσοστιαίας αμοιβής και το διπλάσιο αυτής της αμοιβής ως αποζημίωση, με προσδιορισμό μόνο του ποσοστού και όχι της βάσης υπολογισμού (βλ. σκέψη 6) και β) τα υπό στοιχεία στ', ζ' και η' αιτήματα, τα οποία συνάπτονται με τα υπό στοιχεία θ' και ι' απορριφθέντα αιτήματα και, συνεπώς, είναι απορριπτέα ως απαράδεκτα λόγω έλλειψης έννομου συμφέροντος (οι ενάγοντες δεν εκθέτουν ότι προτίθενται να ασκήσουν νέα αγωγή κατά των εναγομένων ή άλλων προσώπων). Σημειωτέον ότι, τα υπό γ' και δ' αιτήματα στρέφονται και κατά «κάθε τρίτου», πλην, όμως, ως προς το μέρος αυτό η αγωγή είναι ανυπόστατη, αφενός μεν επειδή ελλείπει αντίστοιχη ιστορική βάση περί προσβολής από τρίτους, οι οποίοι, άλλωστε, δεν κατονομάζονται, αφετέρου δε επειδή η αγωγή δεν επιδόθηκε κατ' άρθρο 215 § 2 ΚΠολΔ σε έτερο – πλην των εναγόντων – φυσικό ή νομικό πρόσωπο. Εξάλλου, η αγωγή διαλαμβάνει τα αναγκαία για την θεμελίωσή της γεγονότα, χωρίς να είναι αναγκαία η παράθεση πραγματικών περιστατικών για την επαγγελματική και καλλιτεχνική πορεία και την φήμη των εναγόντων, όπως αβάσιμα ισχυρίζονται οι εναγόμενοι. Είναι κατά τα λοιπά νόμιμη, στηριζόμενη στις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 672 και 766 ΑΚ (αναλογικώς εφαρμοζομένων βλ. σκέψη 2), καθώς επίσης των άρθρων 57, 59, 299, 340, 345, 346, 481, 914, 926, 932 ΑΚ, 1, 2 § 1, 3 § 1 περ. α', δ', η', 6, 13, 47 §§ 1 περ. α', β', δ', 3 εδ. α', 63B, 65 §§§ 1 εδ. α', 2 εδ. α', 4, 66Γ ν. 2121/1993, 68, 70, 74 περ. 2, 176, 219 § 1, 907, 908 § 1 περ. γ' και 947 § 1 ΚΠολΔ, εκτός από τα κάτωθι απορριπτέα ως νόμω αβάσιμα αιτήματα: α) το υπό στοιχείο β' αίτημα, επειδή οι ενάγοντες - κατά τα εκτιθέμενα στην αγωγή - παρέδωσαν στους εναγομένους αντίγραφα των έργων σε ψηφιακή μορφή, το δε δικαίωμα κυριότητας επί της μήτρας, που χρησιμοποιήθηκε από τους εναγομένους για την αναπαραγωγή αντιγράφων, ανήκει στους τελευταίους (βλ. σκέψη 2· στην αγωγή δεν παρατίθενται πραγματικά περιστατικά προσβολής των επίδικων έργων με την αναπαραγωγή αντιγράφων ύστερα από την λύση των συμβάσεων, ώστε να εκτιμηθεί ως αίτημα άρσης εν εξελίξει προσβολής), και β) την κύρια βάση των υπό στοιχεία ια' και ιβ' αιτημάτων, αφενός μεν διότι η περιορισμένη δημοσίευση στο πλαίσιο ισχύουσας εκδοτικής σύμβασης συνιστά μη εκπλήρωση παρεπόμενης συμβατικής υποχρέωσης του εκδότη και όχι προσβολή της ηθικής εξουσίας δημοσίευσης (βλ. Χ. Τσίγκου, ό.π., σελ. 170), αφετέρου δε επειδή ως προς τους συγκεκριμένους τρόπους δημοσίευσης των φωνογραφημάτων, ήτοι την διανομή στο κοινό αντιγράφων και την κατ' αίτηση

ψηφιακή (διαδικτυακή) διάθεσή τους, η οικεία εξουσία του ηθικού δικαιώματος έχει ήδη αναλωθεί, ώστε η μετά την λύση των επίδικων εκδοτικών συμβάσεων εκμετάλλευσή τους να συνιστά προσβολή μόνο των αντίστοιχων περιουσιακών εξουσιών (βλ. σκέψη 1). Έτσι, τα άνω αιτήματα είναι νόμω βάσιμα κατά την επικουρική ιστορική βάση τους, δηλαδή την ζημία από παράνομη και υπαίτια προσβολή των περιουσιακών εξουσιών του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας των εναγόντων επί των επίδικων δίσκων μετά την καταγγελία των εκδοτικών συμβάσεων, που συνιστά αδικοπραξία κατά την έννοια του άρθρου 914 ΑΚ και ως τέτοια δύναται να θεμελιώσει αξίωση χρηματικής ικανοποίησης ηθικής βλάβης κατ' άρθρο 932 ΑΚ, σύμφωνα και με την ρητή διάταξη του άρθρου 65 § 2 εδ. α' ν. 2121/1993 (βλ. ΕφΑθ 8138/2000 ό.π., Κοτσίρη-Σταματούδη, Ερμ. ν. 2121/1993, α. 65, 26/Ε. Βαγενά· το άρθρο 919 ΑΚ, ως προελέχθη, τυγχάνει συμπληρωματικής εφαρμογής, στις περιπτώσεις όπου δεν προσβλήθηκε ορισμένο δικαίωμα). Επομένως, η αγωγή πρέπει, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσία, δεδομένου ότι έχουν καταβληθεί τα απαιτούμενα τέλη δικαστικού ενσήμου με το ανάλογο επ' αυτού ποσοστό προσαυξήσεως υπέρ του ΤΑΧΔΙΚ (βλ. τα με κωδικούς αριθμούς 21828743395808100007 και 21835532995808100087 ηλεκτρονικά παράβολα, καθώς και τις από 11.6.2018 αποδείξεις πληρωμής τους από την ιστοσελίδα της «Τράπεζας Πειραιώς»).

Από την εκτίμηση των με αριθμό 1...../8.12.2017 ένορκων βεβαιώσεων ενώπιον της Ειρηνοδίκη Αθηνών, τις οποίες νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν οι ενάγοντες, με πρωτοβουλία των οποίων λήφθηκαν μετά από νομότυπη και εμπρόθεσμη κατ' άρθρο 422 § 1 ΚΠολΔ κλήτευση των εναγομένων (βλ. τις με αριθμό... εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών, ...), των με αριθμό ένορκων βεβαιώσεων ενώπιον της Ειρηνοδίκη Αθηνών, τις οποίες νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν οι εναγόμενοι, με πρωτοβουλία των οποίων λήφθηκαν μετά από νομότυπη και εμπρόθεσμη κατ' άρθρο 422 § 1 ΚΠολΔ κλήτευση των εναγόντων (βλ. την με αριθμό ...έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών,), της με αριθμό 16862/27.12.2017 ένορκης βεβαίωσης ενώπιον της Ειρηνοδίκη Αθηνών, που νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν με την κατ' άρθρο 237 § 2 ΚΠολΔ προσθήκη στις προτάσεις τους οι εναγόμενοι προς αντίκρουση των ένορκων βεβαιώσεων των εναγόντων κατ' άρθρο 422 § 3 ΚΠολΔ (βλ. σελ. 17 της προσθήκης στις προτάσεις των εναγομένων), μετά από νομότυπη και εμπρόθεσμη κατ' άρθρο 422 § 1 ΚΠολΔ κλήτευση των τελευταίων (βλ.

την με αριθμό 8665Ζ'/20.12.2017 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών, Αθανασίου Γεωργαντόπουλου), καθώς και των εγγράφων, που οι διάδικοι νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν, με την σημείωση ότι δεν λαμβάνονται υπόψη ως εκπρόθεσμα: α) τα έγγραφα με αρ. σχετικών 36 - 38, τα οποία οι ενάγοντες επικαλούνται και προσκομίζουν με την κατ' άρθρο 237 § 2 ΚΠολΔ προσθήκη στις προτάσεις τους, διότι δεν τείνουν σε αντίκρουση ισχυρισμού των εναγομένων, που προβλήθηκε το πρώτον με τις προτάσεις τους, και β) τα έγγραφα με αρ. σχετικών 15 -17, τα οποία οι εναγόμενοι επικαλούνται και προσκομίζουν με την κατ' άρθρο 237 § 2 ΚΠολΔ προσθήκη στις προτάσεις τους, διότι δεν τείνουν σε αντίκρουση ισχυρισμού των εναγόντων, που προβλήθηκε το πρώτον με τις προτάσεις τους, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο πρώτος ενάγων συνέθεσε την μουσική και συνέγραψε τους στίχους οκτώ τραγουδιών με τίτλους: α) «...», β) «Κι όμως κανείς δεν ξέρει», γ) «Μες στη μέση του πουθενά», δ) «...», ε) «...», στ) «...», ζ) «...» και η) «». Επίσης, συνέθεσε την μουσική του τραγουδιού με τίτλο: «...», ενώ συνέγραψε τους στίχους του δεύτερου σκέλους αυτού. Το πρώτος σκέλος του ένατου τραγουδιού («.....») αποτελεί μελοποίηση ποιήματος του Ε.Ε. κατόπιν προηγούμενης άδειας του εκδοτικού οίκου «...». Η μουσική σύνθεση των εννέα τραγουδιών και οι στίχοι των οκτώ από αυτά συνιστούν πρωτότυπα πνευματικά δημιουργήματα του πρώτου ενάγοντος, ο οποίος κατά το χρονικό διάστημα από τον Μάρτιο του έτους 2012 έως και τον Φεβρουάριο του έτους 2014 επιμελήθηκε την ηχογράφησή τους στο στούντιο με τον διακριτικό τίτλο «...», την τελική επεξεργασία τους («μιξάζ») και εν τέλει την πρώτη ενσωμάτωση του μουσικού έργου σε σταθερό υλικό υπόστρωμα και σε ψηφιακή μορφή. Η συνολική δαπάνη της παραγωγής ανήλθε στο συνολικό ποσό των 5.000 ευρώ, που καταβλήθηκε εξ ολοκλήρου από τον πρώτο ενάγοντα, ο οποίος έτσι είναι δικαιούχος, αφενός μεν των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας επί της μουσικής σύνθεσης των παραπάνω εννέα τραγουδιών και των στίχων οκτώ από αυτά, αφετέρου δε του συγγενικού δικαιώματος του παραγωγού του φωνογραφήματος. Ο δεύτερος ενάγων συνέθεσε την μουσική και συνέγραψε τους στίχους τεσσάρων τραγουδιών με τίτλους: α) «...», β) «...», γ) «...» και δ) «...». Επίσης, συνέθεσε την μουσική των τραγουδιών με τίτλους: α) «...», β) «Η ...» και γ) «... μου». Οι στίχοι του τραγουδιού με τίτλο «...» προέρχονται από δημοτικό τραγούδι, του τραγουδιού με τίτλο «... μου» από παραδοσιακό τραγούδι, ενώ το τελευταίο τραγούδι με τίτλο «Η ...» συνιστά μελοποίηση του ομότιτλου ποιήματος του Η μουσική σύνθεση των επτά τραγουδιών και οι στίχοι των τεσσάρων από αυτά συνιστούν πρωτότυπα πνευματικά

δημιουργήματα του δεύτερου ενάγοντος, ο οποίος το έτος 2015 επιμελήθηκε την ηχογράφησή τους στο στούντιο με τον διακριτικό τίτλο «...», την τελική επεξεργασία τους («μιξάζ») και εν τέλει την πρώτη ενσωμάτωση του μουσικού έργου σε σταθερό υλικό υπόστρωμα και σε ψηφιακή μορφή. Έτσι, ο δεύτερος ενάγων είναι δικαιούχος, αφενός μεν των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας επί της μουσικής σύνθεσης των άνω επτά τραγουδιών και των στίχων τεσσάρων από αυτά, αφετέρου δε του συγγενικού δικαιώματος του παραγωγού του φωνογραφήματος. Οι εναγόμενοι διατηρούν επιχείρηση παραγωγής και πώλησης μουσικών δίσκων και περιοδικών με τον διακριτικό τίτλο «...». Η επιχείρηση εμφανίζεται μεν στις συναλλαγές ως ατομική της πρώτης εναγομένης, δραστηριοποιούμενη με τον Α.Φ.Μ. της τελευταίας, πλην, όμως, ο δεύτερος εναγόμενος διαδραματίζει ουσιαστικό ρόλο στις εργασίες της επιχείρησης, και ειδικότερα διαπραγματεύεται και συνάπτει συμβάσεις με δημιουργούς, συμβιβάζεται εξωδίκως με αυτούς (βλ. την από 20.11.2016 δήλωση του δεύτερου εναγομένου στο πλαίσιο συμβιβασμού με το μουσικό συγκρότημα με την ονομασία «...», που προσκομίζουν μετ' επικλήσεως οι εναγόμενοι ως σχετικό με αριθμό 6), συναλλάσσεται με τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, προβάλλεται ως «ιδρυτής» της επιχείρησης (βλ. το απόσπασμα από την ηλεκτρονική πλατφόρμα πώλησης μουσικών δίσκων «...», που επικαλούνται και προσκομίζουν οι ενάγοντες ως σχετικό με αριθμό 6) και διαχειρίζεται το ιστολόγιό (blog) της (βλ. εκτυπώσεις του ιστολογίου που επικαλούνται και προσκομίζουν οι ενάγοντες ως σχετικό με αριθμό 7). Στις 22.3.2015 ο πρώτος ενάγων και ο δεύτερος εναγόμενος κατάρτισαν εγγράφως την ακόλουθη εκδοτική σύμβαση: «Συμφωνητικό της 22 Μαρτίου 2015 μεταξύ αφ' ενός του ... κατοίκου Αθηνών και ... που εκπροσωπείται από τον ..., κάτοικο εφεξής αποκαλούμενων ... και ... Το παρόν συμφωνητικό αναφέρεται σε και ισχύει για παγκόσμια αδειοδότηση. 1) Ο ... θα προσφέρει όλες τις πληροφορίες που θα αναγράφονται στις εκδόσεις σε cd και βινύλιο και σε ηλεκτρονική μορφή, του έργου "...» 2) Ο ... θα προμηθεύσει τα master της μουσικής σε μορφή ψηφιακή 16bit 44.1 kHz 3) Ο ... θα προμηθεύσει την εταιρεία με τα γραφικά των εξωφύλλων σε ψηφιακή μορφή high res. Jpeg or tiff archives. Η ... θα τοποθετήσει το λογότυπο της ως εκδότρια εταιρεία όπου αυτή κρίνει σκόπιμο. 4) Όλα τα δικαιώματα έκδοσης (μηχανικά) παραχωρούνται από τον ... και ανήκουν εφεξής στην ..., για όλες τις μορφές έκδοσης, ψηφιακή, cd, βινύλιο κ.ο.κ. για 5 έτη, δηλαδή έως τις 22 Μαρτίου 2020 και το παρόν συμβόλαιο, έχει παγκόσμια ισχύ. 5) Ο ... συμφωνεί με το παρόν να αμοιφθεί με το 37,5% επί των κερδών από κάθε μορφή έκδοσης. 6) Εκκαθάριση κερδών και πληρωμή

ορίζεται για όλες τις μορφές ηχογραφημάτων το πρώτο 20ημερο του κάθε έτους και το πρώτο 20ημερο του 2ου εξαμήνου του τρέχοντος έτους. 7) Ο ... διατηρεί όλα τα δικαιώματα για την μουσική και τις φωτογραφίες, γραφικά που παρέδωσε στην ..., για να πληρώνεται όσο ισχύει το παρόν και για κάθε επανέκδοση. 8) Τα ηχογραφήματα, μουσικές συνθέσεις και στίχοι των οποίων τα πνευματικά δικαιώματα ανήκουν στον ... εξ ολοκλήρου και παραχωρεί τα δικαιώματα έκδοσης στην ... σε όλες τις μορφές, είναι τα κάτωθι: I. "... Το τραγούδι VIII α) "... περιέχει σε ελεύθερη μετάφραση στίχους από το ποίημα του E.E. ... "... και έχει εκδοθεί σχετική άδεια χρήσης από τις εκδόσεις ..., που στην κυριότητα τους βρίσκονται τα δικαιώματα. 9) Για οποιαδήποτε διαφωνία αρμόδια για την επίλυση είναι τα δικαστήρια της Αθήνας. Το παρόν έχει ισχύ αμέσως μόλις υπογραφεί κι από τα δύο μέρη». Ο πρώτος ενάγων ισχυρίζεται ότι είχε προηγηθεί προφορική σύμβαση με ευνοϊκότερο για τον ίδιο όρο αναφορικά με την βάση υπολογισμού της ποσοστιαίας αμοιβής του, η οποία, ως εκ τούτου, πρέπει να διέπει την μεταξύ των διαδίκων συμβατική σχέση. Ανεξαρτήτως της ουσιαστικής βασιμότητάς του, ο ισχυρισμός δεν συνάπτεται με το αντικείμενο της δίκης, όπως αυτό προσδιορίζεται από την ιστορική βάση και τα αιτήματα, που κρίθηκαν παραδεκτά και νόμιμα, ενώ παραγνωρίζει ότι οι διάδικοι στο πλαίσιο της συμβατικής ελευθερίας τους μπορούν να καταργήσουν ή τροποποιήσουν προγενέστερη σύμβαση με μεταγενέστερη, που μπορεί να περιέχει ευμενέστερους ή δυσμενέστερους για τον δημιουργό όρους, στο μέτρο βέβαια που δεν αντίκεινται σε κανόνες αναγκαστικού δικαίου (βλ. σκέψη 2). Στις 22.7.2016 ο πρώτος ενάγων κατήγγειλε την εκδοτική σύμβαση επιδίδοντας στους εναγομένους σχετική εξώδικη δήλωσή του, όπου παρέθεσε ως σπουδαίους λόγους της έκτακτης καταγγελίας του την μη έκδοση 500 βινυλίων, την μη παροχή λογοδοσίας (παράθεση πωληθέντων αντιγράφων και της τιμής διάθεσής τους, δικτύου διανομής έργου), την μη καταβολή της συμβατικής αμοιβής του, την επιλογή διαφορετικού εξωφύλλου και ένθετου από εκείνα που τους είχε παραδώσει, την μη πληρωμή των δικαιωμάτων μηχανικής αναπαραγωγής στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης με τον διακριτικό τίτλο «...», καθώς και την ελλιπή διανομή και προβολή του δίσκου. Ως προς το κύρος της έκτακτης καταγγελίας του πρώτου ενάγοντος αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: α) οι εναγόμενοι αναπαρήγαγαν το ηχογράφημα σε 500 ψηφιακούς δίσκους (CDs) και διέθεταν αυτό ψηφιακά στο κοινό προς τηλεφόρτωση (download) μέσω της ιστοσελίδας της επιχειρήσεώς τους («https...»). Δηλαδή, οι εναγόμενοι, καίτοι με τον τέταρτο όρο της σύμβασης ανέλαβαν ρητώς την υποχρέωση να κυκλοφορήσουν τον δίσκο του πρώτου ενάγοντος σε τρεις τουλάχιστον μορφές, ήτοι

σε ψηφιακούς δίσκους, βινύλια και μέσω του διαδικτύου, εντούτοις παρέλειψαν την αναπαραγωγή και διανομή στο κοινό του ηχογραφήματος με την μορφή βινυλίων, β) οι εναγόμενοι διένειμαν το ηχογράφημα του πρώτου ενάγοντος στο κοινό μέσω μόλις 4 – 5 δισκοπωλείων, ήτοι μέσω ενός ιδιαίτερα μικρού αριθμού δισκοπωλείων, που καταδεικνύει ότι οι ίδιοι επέλεξαν να μην αξιοποιήσουν το συνεργαζόμενο με την επιχείρησή τους δίκτυο διανομής. Σημειωτέον ότι, το ηχογράφημα του πρώτου ενάγοντος, μετά την επανέκδοσή του από την εταιρία με τον διακριτικό τίτλο «...», διατίθεται σε περισσότερα από 150 σημεία πώλησης, γ) οι εναγόμενοι, καίτοι ο πρώτος ενάγων απέστειλε σε αυτούς σε ψηφιακή μορφή την γραφική απεικόνιση ενός διπλού εξωφύλλου και ενός δεκαεξασέλιδου ένθετου, σύμφωνα με τον τρίτο όρο της εκδοτικής σύμβασης (βλ. το σχετικό με αριθμό 10α που προσκομίζει μετ' επικλήσεως ο πρώτος ενάγων), διένειμαν τους ψηφιακούς δίσκους με τετρασέλιδο ένθετο, εκτυπωμένο σε χαμηλής ποιότητας χαρτί και σε μη καλαίσθητη θήκη, δ) οι εναγόμενοι δεν είχαν προβεί σε παροχή πληροφοριών με αναλυτική παράθεση του αριθμού των πωληθέντων και αδιάθετων αντιγράφων, ούτε σε λογοδοσία με ανακοίνωση των αναγκαίων για τον υπολογισμό της συμφωνηθείσας αμοιβής στοιχείων, συνακόλουθα δε δεν κατέβαλαν την οφειλόμενη αμοιβή του κατά τις συμφωνηθείσες ημερομηνίες, ε) οι εναγόμενοι δεν είχαν καταβάλει στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης με τον διακριτικό τίτλο «...» τα δικαιώματα για την μηχανική αναπαραγωγή του δίσκου (500 τεμάχια), ποσού 442,66 ευρώ (το με σειρά Α2 και αριθμό 362 από 20.7.2006 τιμολόγιο της ..., που προσκομίζουν μετ' επικλήσεως οι εναγόμενοι ως σχετικό με αριθμό 13, παρέχει πίστωση 120 ημερών για την πληρωμή του), και στ) ο πρώτος ενάγων είχε αναλάβει ενεργό και πρωταγωνιστικό ρόλο στην διαφημιστική προώθηση του έργου, οι δε εναγόμενοι παρέδωσαν σε εκείνον εβδομήντα ψηφιακούς δίσκους για την δωρεάν διάθεσή τους στο πλαίσιο προωθητικών ενεργειών, ενώ στις 13.11.2015 διοργάνωσαν ζωντανή παρουσίαση του δίσκου στην μουσική σκηνή με τον διακριτικό τίτλο «...». Λαμβάνοντας υπόψη το μέγεθος της έκδοσης το Δικαστήριο κρίνει ότι η έκταση και η ένταση της διαφήμισης εκ μέρους των εναγομένων ήταν σύμφωνη με την αντικειμενική καλή πίστη (βλ. σκέψη 2). Υπό τα δεδομένα αυτά αποδείχθηκε ότι οι εναγόμενοι είχαν παραβεί υπαίτια την κύρια υποχρέωσή τους για την καταβολή της συμβατικής αμοιβής στον πρώτο εναγόμενο, τις κύριες πρόσθετες υποχρεώσεις τους, όπως αυτές προσδιορίζονται στον τρίτο και τέταρτο όρους της σύμβασης, καθώς και τις παρεπόμενες υποχρεώσεις τους περί σύμπραξης και συνεργασίας για την επίτευξη του κοινού συμβατικού σκοπού, λογοδοσίας και επιμέλειας της εμφάνισης της έκδοσης, οι

δε παραβάσεις αυτές καθιστούσαν την διατήρηση της ενοχικής σχέσεως έως τον χρόνο της λήξεώς της μη ανεκτή από τον καταγγέλοντα (βλ. σκέψη 2). Περαιτέρω, στις 25.11.2015 ο δεύτερος ενάγων και ο δεύτερος εναγόμενος κατάρτισαν εγγράφως την ακόλουθη εκδοτική σύμβαση: «Συμφωνητικό της 25ης Νοεμβρίου 2015 μεταξύ αφ' ενός του ... κατοίκου και της ... που εκπροσωπείται από τον κάτοικο εφεξής αποκαλούμενων ... και Το παρόν συμφωνητικό αναφέρεται σε και ισχύει για παγκόσμια αδειοδότηση. 1) Ο ... θα προσφέρει όλες τις πληροφορίες που θα αναγράφονται στις εκδόσεις σε cd και βινύλιο και σε ηλεκτρονική μορφή, του έργου "...» 2) Ο ... θα προμηθεύσει τα master της μουσικής σε μορφή ψηφιακή 16bit 44.1 kHz 3) Ο ... θα προμηθεύσει την εταιρεία με τα γραφικά των εξωφύλλων σε ψηφιακή μορφή high res. Jpeg or tiff archives. Η ... θα τοποθετήσει το λογότυπο της ως εκδότρια εταιρεία όπου αυτή κρίνει σκόπιμο. 4) Όλα τα δικαιώματα έκδοσης (μηχανικά) παραχωρούνται από τον ... και ανήκουν εφεξής στην ..., για όλες τις μορφές έκδοσης, ψηφιακή, cd, βινύλιο κ.ο.κ. για 15 έτη, δηλαδή έως τις 25 Νοεμβρίου 2030 και το παρόν συμβόλαιο, έχει παγκόσμια ισχύ. 5) Ο ... συμφωνεί με το παρόν να αμοιφθεί με το 20% σε κόπιες ή επί των κερδών όσον αφορά τα ψηφιακά μέσα. 6) Εκκαθάριση κερδών και πληρωμή ορίζεται για όλες τις μορφές ηχογραφήματων το πρώτο 20ημερο του κάθε έτους και το πρώτο 20ημερο του 2ου εξαμήνου του τρέχοντος έτους. 7) Ο ... διατηρεί όλα τα δικαιώματα για την μουσική και τις φωτογραφίες, γραφικά που παρέδωσε στην ..., για να πληρώνεται όσο ισχύει το παρόν και για κάθε επανέκδοση. 8) Τα ηχογραφήματα, μουσικές συνθέσεις και στίχοι των οποίων τα πνευματικά δικαιώματα ανήκουν στον ΣΣ εξ ολοκλήρου και παραχωρεί τα δικαιώματα έκδοσης στην ... σε όλες τις μορφές, είναι τα κάτωθι: I. ... Τα παραδοσιακά δημοτικά τραγούδια που υπάρχουν εδώ "...", "...» και "...» είναι ελεύθερα χρήσεως βάσει νόμου περί πνευματικών δικαιωμάτων. 9) Για οποιαδήποτε διαφωνία αρμόδια για την επίλυση είναι τα δικαστήρια της Αθήνας. Το παρόν έχει ισχύ αμέσως μόλις υπογράψει κι από τα δύο μέρη». Αποδείχθηκε ότι οι εναγόμενοι αναπαρήγαγαν τουλάχιστον 200 βινύλια, σαράντα εκ των οποίων απέστειλαν στον δεύτερο ενάγοντα έναντι της συμφωνηθείσας αμοιβής του. Στις 4.10.2016 ο δεύτερος ενάγων κατήγγειλε την εκδοτική σύμβαση επιδίδοντας στους εναγομένους σχετική εξώδικη δήλωσή του, όπου παρέθεσε ως σπουδαίους λόγους της έκτακτης καταγγελίας του την μη παροχή πληροφοριών και λογοδοσίας (με παράθεση πωληθέντων αντιγράφων και της τιμής διάθεσής τους, καθώς και του δικτύου διανομής έργου), την μη καταβολής της συμβατικής αμοιβής εντός των πρώτων είκοσι ημερών του δεύτερου

εξαμήνου του έτους 2016, καθώς και την παραποίηση του εξωφύλλου του δίσκου. Ως προς το κύρος της έκτακτης καταγγελίας του δεύτερου ενάγοντος αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: α) οι εναγόμενοι δεν είχαν παράσχει πληροφόρηση στον δεύτερο ενάγοντα σχετικά με τον αριθμό και την μορφή των αναπαραχθέντων αντιγράφων (βινυλίων και ψηφιακών δίσκων), του δικτύου διανομής αυτών στο κοινό, καθώς και του αριθμού των ψηφιακών (διαδικτυακών) πωλήσεων του ηχογραφήματος, β) οι εναγόμενοι δεν είχαν ανακοινώσει στον δεύτερο ενάγοντα τα αναγκαία για τον υπολογισμό της συμφωνηθείσας αμοιβής στοιχεία, συνακόλουθα δε δεν κατέβαλαν την οφειλόμενη αμοιβή του το πρώτο 20ημερο του 2ου εξαμήνου του έτους 2016, και γ) οι εναγόμενοι χρησιμοποίησαν στο εξώφυλλο την γραφική απεικόνιση που ο δεύτερος ενάγων είχε αποστείλει σε ψηφιακή μορφή σύμφωνα με τον τρίτο όρο της εκδοτικής σύμβασης, πλην, όμως, χρησιμοποίησαν χαρτί ευτελούς ποιότητας (βλ. την με αριθμό 15910/8.12.2017 ένορκη βεβαίωση του μάρτυρος, ..., ενώπιον της Ειρηνοδίκη Αθηνών). Όμως, στην εξώδικη καταγγελία, αλλά και στην υπό κρίση αγωγή, διαλαμβάνεται ισχυρισμός μόνο για «παραποίηση» του εξωφύλλου και όχι για μη επιμελημένη ή μη καλαίσθητη έκδοση. Υπό τα δεδομένα αυτά αποδείχθηκε ότι οι εναγόμενοι είχαν παραβεί υπαίτια την κύρια υποχρέωσή τους για την καταβολή της συμβατικής αμοιβής στον δεύτερο ενάγοντα, καθώς και τις παρεπόμενες υποχρεώσεις τους περί παροχής πληροφοριών και λογοδοσίας, οι δε παραβάσεις αυτές καθιστούσαν την διατήρηση της ενοχικής σχέσεως έως τον χρόνο της λήξεώς της μη ανεκτή από τον καταγγέλοντα (βλ. σκέψη 2). Εξάλλου, μετά τις άνω καταγγελίες επανήλθαν στους ενάγοντες οι περιουσιακές εξουσίες αναπαραγωγής, διανομής στο κοινό και ψηφιακής κατ' αίτηση διάθεσης στο κοινό, αφενός μεν του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας επί των προαναφερόμενων έργων τους (μουσικής, στίχων), αφετέρου δε του συγγενικού δικαιώματός τους ως παραγωγών των προαναφερόμενων ηχογραφήματων. Όμως, οι εναγόμενοι συνέχισαν να εκμεταλλεύονται τα επίδικα ηχογραφήματα, είτε διαθέτοντας τους ήδη αναπαραχθέντες υλικούς φορείς σε δυσκολία ή και απευθείας σε ιδιώτες, είτε με την διαδικτυακή πώληση ή δωρεάν διάθεσή τους μέσω της ιστοσελίδας τους, αλλά και μέσω ηλεκτρονικών (διαδικτυακών) μουσικών καταστημάτων, μεταξύ άλλων, και στις διαδικτυακές πλατφόρμες και ιστοσελίδες με τα ονόματα χώρου δεύτερου επιπέδου «youtube», «amazon», «discogs», «itunes», «spotify», «shinybeast», «clear-spot», «mondadoristore», «imusic» και «sonicrendezvous». Με τον τρόπο αυτό οι εναγόμενοι προσέβαλαν υπαίτιως τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας των εναγόντων επί των επίδικων έργων (μουσικής, στίχων), καθώς και του συγγενικού

δικαιώματός τους ως παραγωγών των επίδικων ηχογραφήματων. Τέλος, από την αδικοπραξία των εναγομένων οι ενάγοντες υπέστησαν ηθική βλάβη, για την χρηματική ικανοποίηση της οποίας το Δικαστήριο κρίνει ότι πρέπει να επιδικασθεί σε έκαστο αυτών το ποσό των χιλίων ευρώ (1.000), το οποίο κρίνεται εύλογο και δίκαιο με βάση τον βαθμό πταίσματος των εναγομένων, τις συνθήκες τέλεσης των αδικημάτων, το είδος, την βαρύτητα και την έκταση της προσβολής, καθώς και την κοινωνική και οικονομική κατάσταση των διαδίκων. Κατόπιν τούτων, το Δικαστήριο κρίνει ότι πρέπει:

α) να γίνει δεκτή εν μέρει η αγωγή ως ουσιαστικά βάσιμη, β) να αναγνωρισθεί ότι ο πρώτος και ο δεύτερος των εναγόντων κατήγγειλαν εγκύτως στις 22.7.2016 και στις 4.10.2016, αντιστοίχως, τις από 22.3.2015 και 25.10.2015 εκδοτικές συμβάσεις και έχουν επανέλθει σε αυτούς οι περιουσιακές εξουσίες αναπαραγωγής, διανομής στο κοινό και ψηφιακής κατ' αίτηση διάθεσης στο κοινό, αφενός μεν του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας επί των επίδικων έργων τους (μουσικής, στίχων), αφετέρου δε του συγγενικού δικαιώματός τους ως παραγωγών των επίδικων ηχογραφήματων (κύκλων τραγουδιών), γ) να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι να άρουν την προσβολή του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας επί των επίδικων έργων του πρώτου ενάγοντος (μουσικής, στίχων), καθώς και του συγγενικού δικαιώματός του ως παραγωγού του ηχογραφήματος με τίτλο «...», και συγκεκριμένα να παραδώσουν στον πρώτο ενάγοντα τα ήδη αναπαραχθέντα αντίγραφα, που ευρίσκονται στην κατοχή τους, δ) να απαγγελθεί, αυτεπαγγέλτως κατ' άρθρο 946 ΚΠολΔ, σε βάρος εκάστου των εναγομένων και υπέρ του πρώτου ενάγοντος χρηματική ποινή, ύψους τριών χιλιάδων ευρώ (3.000), καθώς και προσωπική κράτηση, διάρκειας ενός μήνα, σε περίπτωση που δεν αρθεί η προσβολή κατά τα ανωτέρω προδιαληφθέντα, ε) να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι να άρουν την προσβολή του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας επί των επίδικων έργων του δεύτερου ενάγοντος (μουσικής, στίχων), καθώς και του συγγενικού δικαιώματός του ως παραγωγού του ηχογραφήματος με τίτλο «...», και συγκεκριμένα να παραδώσουν στον δεύτερο ενάγοντα τα ήδη αναπαραχθέντα αντίγραφα, που ευρίσκονται στην κατοχή τους, στ) να απαγγελθεί, αυτεπαγγέλτως κατ' άρθρο 946 ΚΠολΔ, σε βάρος εκάστου των εναγομένων και υπέρ του δεύτερου ενάγοντος χρηματική ποινή, ύψους τριών χιλιάδων ευρώ (3.000), καθώς και προσωπική κράτηση, διάρκειας ενός μήνα, σε περίπτωση που δεν αρθεί η προσβολή κατά τα ανωτέρω προδιαληφθέντα, ζ) να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι να παραλείπουν στο μέλλον την προσβολή του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας επί των αναφερόμενων στο σκεπτικό της παρούσας έργων του πρώτου ενάγοντος (μουσικής, στίχων), καθώς και

του συγγενικού δικαιώματός του ως παραγωγού του ηχογραφήματος με τίτλο «...», και συγκεκριμένα να παραλείπουν την αναπαραγωγή του κύκλου τραγουδιών (ηχογραφήματος) του πρώτου ενάγοντος με τίτλο «...», την διανομή αντιγράφων αυτού στο κοινό με οποιαδήποτε μορφή, καθώς και την κατ' αίτηση ψηφιακή διάθεσή του, η) να απειληθεί έκαστος των εναγομένων με χρηματική ποινή υπέρ του πρώτου ενάγοντος, ύψους τριών χιλιάδων ευρώ (3.000), καθώς και με προσωπική κράτηση, διάρκειας ενός μηνός, για κάθε παράβαση της αμέσως προηγούμενης διάταξης, θ) να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι να παραλείπουν στο μέλλον την προσβολή του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας επί των αναφερόμενων στο σκεπτικό της παρούσας έργων του δεύτερου ενάγοντος (μουσικής, στίχων), καθώς και του συγγενικού δικαιώματός του ως παραγωγού του ηχογραφήματος με τίτλο «...», και συγκεκριμένα να παραλείπουν την αναπαραγωγή του κύκλου τραγουδιών (ηχογραφήματος) του δεύτερου ενάγοντος με τίτλο «...», την διανομή αντιγράφων αυτού στο κοινό με οποιαδήποτε μορφή, καθώς και την κατ' αίτηση ψηφιακή διάθεσή του, ι) να απειληθεί έκαστος των εναγομένων με χρηματική ποινή υπέρ του δεύτερου ενάγοντος, ύψους τριών χιλιάδων ευρώ (3.000), καθώς και με προσωπική κράτηση, διάρκειας ενός μηνός, για κάθε παράβαση της αμέσως προηγούμενης διάταξης, ια) να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι να καταβάλουν, ευθυνόμενοι εις ολόκληρον, το ποσό των χιλίων ευρώ (1.000) σε έκαστο των εναγόντων, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής, ιβ) να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινώς εκτελεστή ως προς τις καταψηφιστικές της διατάξεις, επειδή το Δικαστήριο κρίνει ότι η καθυστέρηση στην εκτέλεση μπορεί να προκαλέσει σημαντική ζημία στους ενάγοντες, ιγ) να διαταχθεί η δημοσίευση περίληψης της απόφασης στις εκδιδόμενες στην Αθήνα εφημερίδες, «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» και «ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ», με επιμέλεια των εναγόντων και δαπάνες των εναγομένων, και ιδ) να συμψηφισθούν τα έξοδα των διαδικών εν όλω κατ' άρθρο 179 ΚΠολΔ, διότι η ερμηνεία των κανόνων δικαίου που εφαρμόστηκαν ήταν ιδιαίτερα δυσχερής.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει αντιμωλία των διαδικών.

Απορρίπτει ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

Δέχεται εν μέρει την αγωγή.

Αναγνωρίζει ότι ο πρώτος και ο δεύτερος των εναγόντων κατήγγειλαν εγκύρως στις 22.7.2016 και στις 4.10.2016, αντιστοίχως, τις από 22.3.2015 και 25.10.2015 εκδοτικές συμβάσεις και έχουν επανέλθει σε αυτούς οι περιουσιακές εξουσίες αναπαραγωγής, διανομής στο κοινό και ψηφιακής κατ' αίτηση διάθεσης στο κοινό, αφενός μεν του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας επί των αναφερόμενων στο σκεπτικό της παρούσας έργων τους (μουσικής, στίχων), αφετέρου δε του συγγενικού δικαιώματός τους ως παραγωγών των αναφερόμενων στο σκεπτικό της παρούσας ηχογραφήματων (κύκλων τραγουδιών).

Υποχρεώνει τους εναγομένους να άρουν την προσβολή του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας επί των αναφερόμενων στο σκεπτικό της παρούσας έργων του πρώτου ενάγοντος (μουσικής, στίχων), καθώς και του συγγενικού δικαιώματός του ως παραγωγού του ηχογραφήματος με τίτλο «Λ...», και συγκεκριμένα να παραδώσουν στον πρώτο ενάγοντα τα ήδη αναπαραχθέντα αντίγραφα, που ευρίσκονται στην κατοχή τους.

Απαγγέλλει σε βάρος εκάστου των εναγομένων και υπέρ του πρώτου ενάγοντος χρηματική ποινή, ύψους τριών χιλιάδων ευρώ (3.000), καθώς και προσωπική κράτηση, διάρκειας ενός μήνα, σε περίπτωση που δεν εκτελεσθεί η εμπεριεχόμενη στην αμέσως προηγούμενη διάταξη πράξη.

Υποχρεώνει τους εναγομένους να άρουν την προσβολή του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας επί των αναφερόμενων στο σκεπτικό της παρούσας έργων του δεύτερου ενάγοντος (μουσικής, στίχων), καθώς και του συγγενικού δικαιώματός του ως παραγωγού του ηχογραφήματος με τίτλο «Σ...», και συγκεκριμένα να παραδώσουν στον δεύτερο ενάγοντα τα ήδη αναπαραχθέντα αντίγραφα, που ευρίσκονται στην κατοχή τους.

Απαγγέλλει σε βάρος εκάστου των εναγομένων και υπέρ του δεύτερου ενάγοντος χρηματική ποινή, ύψους τριών χιλιάδων ευρώ (3.000), καθώς και προσωπική κράτηση, διάρκειας ενός μήνα, σε περίπτωση που δεν εκτελεσθεί η εμπεριεχόμενη στην αμέσως προηγούμενη διάταξη πράξη.

Υποχρεώνει τους εναγομένους να παραλείπουν στο μέλλον την προσβολή του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας επί των αναφερόμενων στο σκεπτικό της παρούσας έργων του πρώτου ενάγοντος (μουσικής, στίχων), καθώς και του συγγενικού δικαιώματός του ως παραγωγού του ηχογραφήματος με τίτλο «Λ...», και συγκεκριμένα να παραλείπουν την αναπαραγωγή του κύκλου τραγουδιών (ηχογραφήματος) του πρώτου ενάγοντος με τίτλο «Λ...», την διανομή αντιγράφων

αυτού στο κοινό με οποιαδήποτε μορφή, καθώς και την κατ' αίτηση ψηφιακή διάθεσή του.

Απειλεί έκαστο των εναγομένων με χρηματική ποινή υπέρ του πρώτου ενάγοντος, ύψους τριών χιλιάδων ευρώ (3.000), καθώς και με προσωπική κράτηση, διάρκειας ενός μηνός, για κάθε παράβαση της αμέσως προηγούμενης διάταξης.

Υποχρεώνει τους εναγομένους να παραλείπουν στο μέλλον την προσβολή του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας επί των αναφερόμενων στο σκεπτικό της παρούσας έργων του δεύτερου ενάγοντος (μουσικής, στίχων), καθώς και του συγγενικού δικαιώματός του ως παραγωγού του ηχογραφήματος με τίτλο «Σ.....», και συγκεκριμένα να παραλείπουν την αναπαραγωγή του κύκλου τραγουδιών (ηχογραφήματος) του δεύτερου ενάγοντος με τίτλο «Σ...», την διανομή αντιγράφων αυτού στο κοινό με οποιαδήποτε μορφή, καθώς και την κατ' αίτηση ψηφιακή διάθεσή του.

Απειλεί έκαστο των εναγομένων με χρηματική ποινή υπέρ του δεύτερου ενάγοντος, ύψους τριών χιλιάδων ευρώ (3.000), καθώς και με προσωπική κράτηση, διάρκειας ενός μηνός, για κάθε παράβαση της αμέσως προηγούμενης διάταξης.

Υποχρεώνει τους εναγομένους να καταβάλουν, ευθυνόμενοι εις ολόκληρον, το ποσό των χιλίων ευρώ (1.000) σε έκαστο των εναγόντων, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής.

Κηρύσσει την απόφαση προσωρινώς εκτελεστή ως προς τις καταψηφιστικές της διατάξεις.

Διατάσσει την δημοσίευση περίληψης της απόφασης στις εκδιδόμενες στην Αθήνα εφημερίδες, «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» και «ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ», με επιμέλεια των εναγόντων και δαπάνες των εναγομένων.

Συμψηφίζει τα δικαστικά έξοδα των διαδίκων στο σύνολό τους.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε κ.λπ.